

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 748 יום ה' 6 ביולי 2017

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

הצעת חוק: השבת דיבידנדים ותמריצים לפני "תספורת" // הנחיות רשות המסים - הגדלת נקודות זיכוי להורים בשנים 2017-2018 //

עתירה נגד חוקיות ההוראות של רשות המסים בעניין ניכוי במקור

מ"ה - מיסוי על מהמר טוטו-ווינר בשל פרשנות המונח "הימור אחד" // מ"ה - אי עיכוב הליך מס אזרחי על אף קיומו של הליך פלילי מקביל // מע"מ - הגשת ערעור אינה מעכבת אוטומטית החלטה על ביטול ה"עוסק" //

חשד: רו"ח מהצפון זייף החזרי מס // אישום: ניהול בית בושת והעלימו מס // עו"ד שגב הורשע בהתחמקות ממס // הצהרת הון על ידי נושאי משרה שיפוטית

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

הצעת חוק: השבת דיבידנדים ותמריצים לפני "תספורת"

תופעה זו גרמה לנזקים רבים, הן לציבור הנושים מכוח איגרות החוב והן למשק בכללותו. קרנות פנסיה רבות וגופים מוסדיים נוספים שרכשו איגרות חוב הפסידו סכומי עתק עקב העובדה שהחברות לא פרעו את חובן, או פרעו רק את חלקו.

לצד זאת, בעלי השליטה ממשיכים בדרך כלל לשלוט באותן חברות שביצעו הסדר נושים, או ממשיכים לנהל את עסקיהם בחברות אחרות, חרף העובדה שלא פרעו את חובותיהם לבעלי איגרות החוב.

כדי להביא להפסקת תופעה זו, ועל מנת שלא יצא החוטא נשכר, מוצע לקבוע את "חובת ההשבה" האמורה. לעניין זה מוצע להגדיר "פגיעה" מוגדרת כהפחתת תשלום או דחיית מועד הפירעון. חובת ההשבה תחול על בעל דבוקת שליטה על פי חלקו בדבוקת השליטה.

עפ"י דברי ההסבר, הצעת חוק זו נועדה למנוע חלוקת דיבידנדים ותמריצים כאשר החברה נמצאת בקשיים המעוררים חשש שלא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה, וכן לגרום לבעלי דבוקת שליטה בחברה לשקול היטב את צעדיהם בטרם יחליטו לבצע הסדר נושים.

ביום 3.7.17 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ יוסי יונה, הצעת חוק החברות (תיקון - חובת השבת דיבידנדים ותמריצים בחברת איגרות חוב שמנהלת משא ומתן לגיבוש הסדר חוב), התשע"ז-2017.

עפ"י הצעת החוק, מוצע לקבוע "חובת השבה", לפיה בחברת איגרות חוב שהחלה במשא ומתן לצורך גיבושו של הסדר חוב, בעלי דבוקת שליטה שקיבלו דיבידנדים או תמריצים בחמש השנים שקדמו לתחילת המשא ומתן, ישיבו לחברה את אותם דיבידנדים ותמריצים, בסכום שלא יעלה על הערך הכלכלי של הפגיעה הצפויה בבעלי איגרות החוב בהסדר החוב. על פי הצעת החוק, אם חלה חובת השבה לפי ההוראות הסעיף המוצע, לא יאושר הסדר חוב אלא לאחר השבת הדיבידנדים והתמריצים.

עפ"י דברי ההסבר של הצעת החוק, אשר הצעה דומה לה הוגשה כבר בעבר, בשנים האחרונות אנו עדים לגל של חברות איגרות חוב אשר לא פרעו את איגרות החוב שלהן לציבור, דחו את מועד הפירעון או פרעו רק חלק מהן כחלק מהסדר חוב, תופעה המכונה בציבור "תספורת". היקף ה"תספורת" בין השנים 2008 ו-2012 הגיע לסך של עשרים ואחד מיליארד שקלים חדשים.

הנחיות רשות המסים - הגדלת נקודות הזיכוי להורים בשנים 2017-2018

תוכל להעביר את תוספת נקודת הזיכוי האחת לשנת המס העוקבת. כך, בשנה העוקבת תקבל האישה 3.5 נקודות זיכוי, לעומת 2.5 נקודות לפי ההצעה המקורית.

ההטבות יינתנו רטרואקטיבית לזכאים החל מחודש ינואר 2017.

לפי הנחיות הרשות, יידרשו המעסיקים להודיע לעובדות שילדו במהלך שנת המס האחרונה על זכאותן לבקש העברה של נקודת זיכוי אחת בגין אחד מילדיה לשנה העוקבת לשנת הלידה.

ביום 28.5.17 פרסמה רשות המסים הנחיות המיישמות את הוראת השעה של הגדלת נקודות זיכוי להורים בהתאם לחוק מס הכנסה (הגדלת נקודות זיכוי להורים)(הוראת שעה), התשע"ז-2017.

עפ"י הוראת השעה, שנחקקה ביוזמת תוכנית "נטו משפחה" של השר כחלון, אשר תיכנס לתוקף החל ממשכורת יוני 2017, "יושוו" נקודות הזיכוי בין גבר לאישה: שני בני הזוג יהיו זכאים ל-1.5 נקודות זיכוי ול-2.5 נקודות מגיל שנה עד גיל שש. אישה שתלד בשנים 2017-2018 ולא תגיע לסף המס בשנת הלידה,

עתירה נגד חוקיות ההוראות של רשות המסים בעניין ניכוי במקור יעקב קסטל, עו"ד יעקב קסטל, משרד עורכי דין

כך למשל נשלל הניכוי במקור ממי שיש לו חוב עבר במס שבח, במס קניה או במע"מ, אף שאין לחובות אלו דבר עם גביית מס ההכנסה הצפוי בעתיד. סכום החוב ה"מתיר" שלילת הניכוי נקבע שרירותית על ידי המנהל, ובאותו אופן נשלל ניכוי במקור גם מכל מי שלא שילם קנס מנהלי, אפילו בסכומים קטנים.

◆ באמצעות ההוראות המנהליות (שהעתירה הטילה ספק בחוקיותן) יצר המנהל לעצמו מכשיר גביה רב עוצמה, שבעזרתו הוא תופס נישומים ב"מקום רגיש" ומקצר כך את דרך המלך החוקית שנקבעה בפקודת המסים (גביה), תוך שהוא דורס גם את חוק יסוד חופש העיסוק. הוראות הביצוע מונעות אישור לניכוי גם ממי שלא הגיש דוחות שנתיים, הצהרות הון ודוחות תקופתיים במע"מ. כך, תוך איום על חופש העיסוק, משמש הניכוי במקור גם ככלי **אכיפה וענישה** שבאמצעותו מקצר המנהל את הדרך אל מטרות שלהשגתן נקבעו בחוק הליכים דמוקרטיים, אזרחיים ופליליים, שהמנהל רשאי להפעילם תוך ביקורת של ערכאות שיפוטיות.

◆ המנהל גם מונע אישורים מתאימים לניכוי במקור מנישומים שנפתחה נגדם חקירה בעבירות מיסים כלשהן. די למנהל בפתיחתה של חקירה כדי ליטול לעצמו סמכויות של תובע, שופט ומוציא לפועל המעניש נחקרים בשלילה מיידית של חופש העיסוק שלהם - עונש שאינו קיים כלל בחוק הפלילי.

◆ המנהל גם נטל לעצמו את הזכות לקצר כראות עיניו את תוקפו של הניכוי במקור, וכך הוא אוזר בקולרו של הנישום וקובע את אורך "רצועת חופש העיסוק" שהוא נותן לו.

אכן **המטרות** אליהן מכוונות ההוראות הביצוע הן **ראויות**, אבל לא זו הדרך, ולא אלו **האמצעים** הראויים, שהמנהל מוסמך להשתמש בהם.

◆ זאת ועוד: בתקנות שהתקין שר האוצר לא נסללה בפני נישומים דרך פרוצדוראלית בה יוכלו להשיג ולערער בפני ערכאה שיפוטית על החלטות המנהל ולקבל וסעד מייד. בהעדר דרך להשיג ולערער נתון למעשה הנישום לחסדי המנהל.

בכך נפתח פתח לרודנות פקידותית בלתי מבוקרת, שכן פניה לערכאות (לרבות לבג"צ) אינה אפקטיבית לגבי הנישום המצוי בלחץ "משאבת הדמים" של הניכוי במקור, הפועלת כ"טבעת חנק" על עסקו, ואין בידו די זמן ו"אוויר" לנהל מערכה משפטית כבדת ימים וכבדת דמים.

מטעמים אלו הוגשה העתירה, ונקווה שבג"צ יטה לה אוזן קשבת ולב שומע.

◆ לאחרונה הוגשה לבג"צ עתירה המעמידה על הפרק את שאלת חוקיותן של ההוראות הביצוע בעניין הניכוי במקור (בג"צ 4035/17 מוחמד אבו טיר ויעקב קסטל עו"ד נגד מנהל רשות המסים).

◆ לעתירה שתי פנים: פן פרטי, המכוון כנגד החלטה ספציפית של המנהל שדחה את בקשתו של העותר (אבו טיר) לקבל אישור לניכוי במקור בשיעור התואם את המס הצפוי ביחס למחזור עסקו, ובכך שלל ממנו למעשה את יכולתו לעבוד כקבלן ואת חופש העיסוק שלו.

◆ הפן השני של העתירה הוא **ציבורי** ובו עתר הכותב כנגד ההוראות הביצוע בכלל, החורגות לעניות דעתו מהסמכות שניתנה למנהל. השימוש שהמנהל עושה בהוראות הביצוע, שיצר לעצמו, מצמצם ופוגע בחופש העיסוק של הנישומים, ומעמיד אותם בסכנה כדי להשיג מטרות הזרות לתכליתו של הניכוי במקור.

◆ חיוניותה של העתירה הציבורית נובעת מכך שאין בידי הנישום הבודד, שחופש העיסוק שלו הועמד בסכנה מיידית, יכולת אפקטיבית להתמודד עם החלטות המנהל, במיוחד כשאין פרוצדורה ברורה שבה ניתן להשיג ולערער על החלטות המנהל, ולקבל סעד ראוי.

◆ על פי הוראת סעיף 164 לפקודת מס הכנסה חייב צד שלישי לנכות, מהתשלום שהוא משלם לנישום, מס במקור. תכליתה של חובה זו היא להבטיח את גבית מס ההכנסה הצפוי על הכנסתו של הנישום **בשנת המס השוטפת** באמצעות גבייתו מראש מצדדים שלישיים. למעשה נועד הניכוי במקור לגבות **מקדמה** על חשבון המס **העתידי הצפוי**.

בתקנות שונות שתיקן שר האוצר נקבעו, לגבי תחומי עיסוק שונים במשק, ניכוי מס במקור בשיעורים **קבועים ומקסימאליים** שהם **גבוהים מאד**.

ניכוי מס במקור בשיעורים גבוהים מדי עלול להעמיד עסק בסכנת קיום **מיידית**, שכן "שאיבה" של מס שיעור גבוה מדי מתוך מחזור עסקו של נישום ומתזרים המזומנים שלו, כמוה כשאיבת דם מהגוף, שבעקבותיה נידון הגוף לכליה בתוך זמן קצר.

◆ שר האוצר, שהיה ער לסכנה שבגביית יתר, העניק למנהל סמכות – שהיא למעשה **חובה** – להפעיל את שיקול דעתו, להפחית את השיעור המקסימלי ולהתאימו לעסק הספציפי, ולמנוע בכך גביית יתר מסוכנת ממחזורו של העסק.

תחת לפעול כפי שנצטווה בתקנות, קבע המנהל "הוראות ביצוע" מנהליות שלפיהן ימנע מנישומים ניכוי בשיעור מתאים, ועסקיהם יועמדו בסכנת קיום, אם לא יסירו שלל "ליקויים" בכל מערכי המס – שאף שראוי שיוסרו – אין להם דבר לא עם תכליתו של הניכוי במקור, ולא עם הסמכות שניתנה למנהל.

מיסוי על מהמר טוטו-ווינר בשל פרשנות המונח "הימור אחד" ע"מ 15-47738-01 מאיר עמור נ' פקיד שומה תל אביב 1 גיא שנער, משפטן

◆ השאלה במחלוקת נוגעת לפרשנות ס' 2 לצו בקשר עם מיסוי רווחי הימורים והגרלות ובעיקר בשאלה מהי הפרשנות הראויה למונח "הימור אחד" לעניין ס' 2 לפקודת מס הכנסה.

◆ עפ"י העובדות: בשנת 2010 הייתה למערער הכנסה מהימורים בסכום של 600,500 ₪. ביום 15.6.2010 שלח המערער **17 טפסי "winner"** בהפרש של דקות ספורות בין הטופס הראשון לאחרון, וכללו **ניחוש זהה** של התוצאות בשלושה משחקי כדורגל אשר נערכו במחזור משחקים אחד.

סכום הזכייה בכל אחד מהטפסים לא חצה את סכום הפטור שנקבע בצו מס הכנסה (להלן: "הצו"), אשר עמד בשנת 2010 על 57,120 ₪.

◆ המשיב קבע, כי סכום הזכייה מהווה הכנסה החייבת במס בהתאם להוראות סעיף 2א לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה").

◆ לגישת המערער יחידת המיסוי לעניין סעיף 2א לפקודה, היא "טופס אחד", דהיינו כמות הטפסים היא אשר מבטאת את המונח "הימור אחד". לשיטתו, סעיף 4 לצו קובע, כי מספר הימורים אשר בוצעו על גבי טופס אחד ייבחנו יחד לעניין קביעת פטור ממס, ללמדנו שמטרת המחוקק הינה לאגד את כל זכיותיו של מהמר רק כאשר ההימורים בוצעו על גבי טופס אחד. בנוסף, מסתמך המערער על חוזר מס הכנסה הקובע, כי המבחן לעניין הפטור ממס הוא כרטיס ההגרלה עצמו, אפילו אם זה נרכש יחד על ידי מספר נישומים (**חוזר מס הכנסה מס' 17/2004-17** - **"מיסוי הגרלות, הימורים ופרסים"** (לעיל ולהלן: "החוזר").

◆ לטענת המשיב, כוונת המחוקק הייתה למסות הכנסות מהימורים ולפטור מתשלום מס אך ורק זכיות בסכומים נמוכים. המשיב סבור, כי לשון סעיף 4 לצו, מרחיבה את הגדרת המונח "הימור אחד", ולכן מצמצמת את תחולת הפטור הקבוע בסעיף 2א לפקודה. עוד טוען המשיב, כי **יש לראות ב-17 הטפסים שמילא המערער יחד "הימור אחד"** וזאת בשל זהות הניחושים בכל טופס והיעדר כל יתרון בפיצול ל-17 טפסים, למעט הקטנת הפרס/ההכנסה מכל טופס אל מתחת לתקרת ההכנסה הפטורה.

ביהמ"ש המחוזי בת"א - כב' השופט מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש דן בטענות הצדדים בהתאם להסדר דינוי (ללא שמיעת עדים).

◆ עפ"י ביהמ"ש, בדברי ההסבר לסעיף 2א לפקודה (ה"ח הממשלה 25, 30.4.2003 ע' 325), צוין: **"זכיות מהגרלות, פרסים והימורים מגדילות את עושרו של הזוכה. עם זאת, הן אינן חייבות במס. עם יישומה של הרפורמה במס והרחבת בסיס המס תוך הטלת מיסים גם על ההון, אין סיבה להימנע ממיסוי זכיות מהגרלות ומפעילות נושאת פרסים (להלן - זכייה). מוצע להטיל מס על זכיות בשיעור של 25%."**

מכאן, שהתכלית העומדת ביסוד סעיף 2א לפקודה, הינה מיסוי רווחים שהתקבלו, בין היתר, מהימורים.

◆ סעיף 2א לפקודה עוסק בפטור מהכנסות שנבעו מהימורים בסכום שאינו עולה על ערך שנקבע בצו.

סעיף 2 לצו קובע: **"לענין סעיף 2א לפקודה, יראו השתכרות או רווח כפטורים ממס, אם הסכום שהתקבל מהימור אחד, מהגרלה אחת, או מפרס אחד, לפי הענין, פחת מתקרת הפטור."**

◆ ביהמ"ש נתבקש אם כן להכריע בשאלת פרשנות המונח "הימור אחד" הקבוע בסעיף 2 לצו.

ביהמ"ש דן בעמדת המערער לפיה בבחינת גובה ההכנסה מהימור לצורך חישוב הפטור יש להתייחס לכל טופס מתוך 17 הטפסים ששלח באופן נפרד, תוך התעלמות מכך שמדובר באותו ניחוש, על אותם משחקים המזכים באותו פרס- לגבי עמדה זו קבע ביהמ"ש, כי אינה מתיישבת עם התכלית של הוראות סעיף 2א לפקודה אשר נועדו להרחיב את בסיס, ואף אינה מתיישבת עם הוראות סעיף 2א לפקודה והצו מכוחה, שנועדו לפטור ממס הכנסות מהימורים בסכומים קטנים בלבד. אין לקבל, שנישום יהיה רשאי לפצל "הימור אחד" למספר טפסים ולפטור עצמו מתשלום מס מקום שהכנסתו מאותו הימור גבוהה עשרות מונים מסכום הפטור הקבוע בצו, כמו במקרה כאן. זהות ההימור - הניחוש, הופכת את שורת הסימונים בטפסים, ל"הימור אחד".

◆ לגבי טענת המערער, כי הוראות סעיף 4 לצו קובעות שיראו הימור בטופס אחד כמספר הגרלות ומכאן יש ללמוד שמדובר ביוצא מהכלל המלמד על הכלל לפיו "טופס אחד מהווה "הימור אחד" - קובע ביהמ"ש, כי העובדה שמחוקק המשנה מצא להשתמש במונח "טופס אחד" בסעיף 4 לצו ולא מצא לעשות כן בסעיף 2 לצו, מלמדת שאין ליתן למונח "הימור אחד" את הפרשנות לפיה מדובר "בטופס אחד". כלומר, ניחוש זהה או ניחושים זהים על גבי טפסים מרובים הם "הימור אחד", ניחושים מרובים בטופס אחד אף הם "הימור אחד".

◆ בנסיבות המקרה, כך קבע ביהמ"ש, בהם המערער ניחש שלושה ניחושים זהים ביחס לשלושה משחקים וכך עשה בכל אחד מהטפסים, לא מצא ביהמ"ש פגם בשיקול דעת המשיב משפירש כי "הימור אחד" מהווה ניחוש אחד, ללא תלות במספר הטפסים שנשלחו כל עוד מדובר באותו מהמר. במיוחד, עקב משך הזמן הקצר בו נשלחו הטפסים, והעדר סיבה עניינית לפיצול לטפסים רבים, למעט הכוונה המשתמעת שלא לחרוג מתקרת הפטור הקבועה בצו.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה. על המערער הוטלו 18,000 ₪ הוצאות.

ניתן ביום: 12.6.2017

ב"כ המערער: עו"ד יעקב כהן

ב"כ המשיב: עו"ד עדי חן, פרק' מחוז ת"א (אזרחי)

הערת מערכת: התיק נדון כ"תיק מיסוי" והפרשנות שנתן בית המשפט התאימה, לדעתו, ל"עולם המס" אך זו אינה לוקחת בחשבון עולמות ותחומים אחרים, כגון תחום ההימורים והכדאיות להשאיר את הכסף בארץ.

מיסוי הווינר בהתאם לפסק הדין עשוי לגרום אי כדאיות למהמרים (ר' עמדה פרשנית באתר פוסטה), שהרי עם תוספת המס - המשמעות היא שעלול להיווצר הפסד בכל הימור (כן, גם כשזוכים) דבר שעשוי לגרום בריחת כספים רבים מישראל. והאם זו היתה הכוונה!?

אי עיכוב הליך מס אזרחי על אף קיומו של הליך פלילי מקביל ע"מ 17-01-36932 אליאס שירי ואח' נ' פקיד שומה גוש דן עו"ד ישראל בן ציון

(הערת המתקצר): לכאורה אפשר לומר, כי ביהמ"ש קובע כאן שכל הטענות שיטענו המערערים והראיות מטעמן במהלך ההליך יהיו בלתי קבילות להליך הפלילי, גם מבלי להעלות טענת חיסיון ספציפית, ולו בשביל זה הגשת הבקשה וההוצאות שנפסקו לא היו בכדי).

◆ בעניין התקדמות ההליך הפלילי בו נקבעו ההוכחות כבר לחודש דצמבר באותה השנה, מציין ביהמ"ש כי הליך פלילי יכול ויימשך שנים. ולכן אין טענה זו יכולה לעמוד.

עוד מציין ביהמ"ש, כי ההליך הפלילי מתייחס ל 6 מתוך 59 החשבוניות נשוא הערעור האזרחי, כך שלא קיימת חפיפה מלאה בין ההליכים.

◆ לגבי סוגיית זימון העדים על ידי המערערים, קובע ביהמ"ש, כי טענה זו תיבחן בשלב מאוחר יותר לאחר שמערערים יפרטו מיהם אותם עדי תביעה שזימונם מתבקש ומה הרלוונטיות שלהם, ומדוע יש בכל אלה עילה טובה לעיכוב ההליך האזרחי כולו. לפי ביהמ"ש, בקשה כזו, אם תוגש, תידון בנפרד לאחר קבלת תשובת המשיב וביהמ"ש אינה מכריע בה לפי שעה.

[הערת המתקצר]: מוטב כי ב"כ המערערים לא יתלו תקוות רבות בכך, שכן על פי הרקורד הפסיקתי של בימ"ש נכבד זה, גם כאשר העדים רלוונטיים ואף המשיב חושש משיבוש הליכי חקירה ומבקש שהמערערים לא יצרו עימם קשר, ביהמ"ש הורה, כי העדים יזומנו לעדות מבלי שיינתן למערערים האפשרות ליצור קשר עם העדים מטעמם טרם העדתם מטעמם בביהמ"ש, וההליך האזרחי לא התעכב ולו במקצת (אם כי שם מדובר היה טרם הגשת כתב אישום).

על החלטה זו לא הוגשה בקשת רשות ערעור והואיל והתיק הסתיים בפשרה, אך אולי התיק דנן יהא תיק מבחן ראוי יותר להעלאת הסוגיה בפני בית המשפט העליון].

תוצאה:

◆ הבקשה לעיכוב נדחית. המשפט האזרחי ימשיך כרגיל, המערערים ישלמו הוצאות בסך 7,500 ש"ח לטובת המשיב.

ניתן ביום 11.6.17

ב"כ המערערים: רם יולוס, רחלי גזית, אורי כץ ואסף ברם ממשרד עורכי דין יולוס, גזית ושות'
ב"כ המשיב: עו"ד יעל הרשמן, פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

◆ השאלה שנשאלה: האם יש להיענות לבקשת המערערים לעכב את הגשת נימוקי הערעור בהליך ערעור מס הכנסה האזרחי, עד תום פרשת ההוכחות בהליך הפלילי המקביל, שנקבעה לחודש דצמבר 2017 (עיכוב של כשלושה חודשים).

◆ לטענת המערערים / המבקשים:

א. הואיל ובהליך הפלילי קיימת למערערים זכות השתיקה והזכות לחיסיון מפני הפללה עצמית, קיום ההליך האזרחי טרם פרשת ההוכחות בהליך הפלילי, מכריח את המערערים לוותר על זכות השתיקה ועל החיסיון מפני הפללה עצמית, או להפסיד בהליך הערעור האזרחי.

ב. בהליך הפלילי נטל ההוכחה מוטל על המאשימה ועליה להביא ראיותיה תחילה, ואילו ניהול ההליך האזרחי קודם ההליך הפלילי מוביל לחשיפת קו ההגנה עוד בטרם הציגה המאשימה את העדים מטעמה.

ג. כל עוד לא הסתיימה פרשת ההוכחות בהליך הפלילי יצירת קשר עם עדים פוטצניאליים בהליך האזרחי מטעם המערערים, שהם גם עדים מטעם המאשימה בהליך הפלילי עלולה להיחשב כשיבוש הליכי חקירה ו/או משפט.

◆ לטענת המשיב:

א. בהתאם להלכה הפסוקה ברע"א 854/97 לופטין נ' מוניקה תכשיטים בע"מ (30/4/997), (להלן: "**הלכת לופטין**") הכלל הינו, כי אין מעכבים הליך אזרחי רק מפני קיומו של הליך פלילי מקביל.

ב. המערערים לא הצביעו על שום פגיעה ממשית בזכויותיהם, והואיל והמערערים לא שמרו על זכות שתיקה או חיסיון מפני הפללה עצמית בחקירותיהם ו/או בשימוע שנערך להם ו/או בדיונים בפני פקיד השומה, אין בחיוב המערערים להגיש את נימוקי הערעור כדי לפגוע בזכות השתיקה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב, כב' השופטת ירדנה סרוסי:

◆ ביהמ"ש מאמץ את עמדת המשיב המתבססת על הלכת לופטין וקובע, כי גם בכל הנוגע לערעורי מס ככלל אין לעכב את ההליך האזרחי בשל קיומו של הליך פלילי מקביל, ואין לנאשם זכות שלא לחשוף את קו הגנתו, וגם אם הייתה זכות כזאת הרי כפי שטען המשיב, הואיל והמערערים כבר מסרו גרסה סדורה בהליך השימוע אין בחיובם להגיש נימוקי ערעור כדי לפגוע בזכות נטענת זו.

◆ באשר לחשש מפני הפללה עצמית מציין ביהמ"ש, כי המערערים יכולים לעשות שימוש בחיסיון מפני הפללה עצמית ולהימנע מגילוי ראיה שעלולה להפליל אותם, וכי אף אם המערערים יטענו טיעון או יגישו ראיה במסגרת הערעורים, שיש בה כדי להפליל אותם הם לא יהיו קבילים כנגדם כראיה.

הגשת ערעור אינה מעכבת אוטומטית החלטה על ביטול ה"עוסק" ע"מ (ת"א) 5610-04-17 א.ח. סנבריה בע"מ נ' מס ערך מוסף גוש דן איננה אייזנברג-עצמון, עו"ד (חשבונית)

בקנה אחד עם העובדה שהמערערת הוציאה חשבוניות מס בהיקפים של למעלה מעשרות מיליוני שקלים.

◆ מנסיבות הכלליות מצטיירת תמונה התומכת בעמדת המשיב: המערערת חויבה בשומת תשומות בגין קיזוז מס תשומות על סך מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס שלא כדין בהיקף מס של עשרות מיליונים. בעל מניות הורשע בביצוע עבירות על החוק, לרבות ניכוי מס תשומות שלא כדין. בעל מניות ובנו נחקרו לאחרונה בגין שימוש בחשבוניות מס שלא כדין. למערערת נערך שימוע במסגרתו לא הצליחה להפיג את חששותיו של המשיב. למרות שנתבקשה לא המציאה המערערת מסמכים לבקשת המשיב. המערערת לא הציגה רשימת עובדים שסופקו לה על ידי קבלני משנה, לא המציאה חוזי עבודה של הפרוייקטים אותם היא מבצעת וכו'.

◆ ככל שהמשיב בדעה, בהסתמך על תשתית ראייתית מהימנה וסבירה כי עוסק אינו נמנה עוד עם ה"חייבים ברישום" (סעיף 61א) לחוק, מהטעם שחדל לקיים פעילות עסקית או משום שאיננו מקיים פעילות כלל, או שהוא מקיים פעילות בלתי חוקית, הרי שהוא רשאי להורות על ביטול רישום כ"עוסק".

◆ תנאי נוסף שעל המשיב לעמוד בו – הנזק שייגרם לו, אם לא יינתן הסעד המבוקש (שלא לעכב את ביצוע החלטתו), גדול מהנזק שייגרם למערערת, אם יינתן הסעד המבוקש. אומנם המערערת טוענת, כי ביטול רישומה כ"עוסק" עלול לגרום נזק אדיר עד כדי חיסולה וכי תהיה חשופה לתביעות מספקיה או לקוחותיה, אך המערערת לא המציאה ולו בדל של ראיה, המאשש את אמירותיה אלו והן נותרו בגדר אמירות סתמיות ללא כל ביסוס.

◆ לאור כל האמור קבע ביהמ"ש, כי לא ניתן לקבוע כי אכן המערערת תהיה חשופה לנזקים כבדים אם יוחלט שלא לעכב את ביצוע החלטת המשיב. לעומת זאת קיים חשש למשיב כי הוא עלול לעמוד מולך שוקת שבורה עת יבקש לגבות את חובות המס של המערערת שתמשיך לקנות לעצמה שהות להגדיל את מצבת חובותיה בהיקפים ניכרים. חשש זה הולך ומתעצם על רקע חובה של המערערת בשומת תשומות בהיקף מס של 900,000 ש"ח בתקופה של חודשיים בלבד.

בהתאם לאמור לעיל, קבע ביהמ"ש, כי הותרת רישומה של המערערת כ"עוסק" במרשמי מע"מ עד לסיום הליכי הערעור עלול להסב נזק ממשי לקופת המדינה.

תוצאה:

◆ הבקשה נדחתה. המערער חוייב ב-10,000 ש"ח הוצאות לטובת המשיב.

ניתן ביום 7.6.2017

ב"כ המערערת: עו"ד יהודה שוקרון

ב"כ המשיב: עו"ד ליאנא ח'ורי מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

◆ מדובר בבקשה לעיכוב ביצוע החלטת המשיב לביטול רישומה של המערערת כעוסק.

לטענת המשיב לא התקיימו תנאים מקדמיים לבקשה. לטענתו בקשה מסוג זה הינה בקשה לסעד זמני ועל המערערת היה להמציא התחייבות עצמית וערובה לפיצוי המשיב על נזקים העלולים להגרם לו, והכל בהתאם לתקנה 364 לתקסד"א.

הבקשה של המערערת חוסה תחת כנפיה של הוראת סעיף 64ג) לחוק מע"מ (להלן: "החוק"). סעיף 64ג) לחוק קובע חזקה שלפיה עצם הגשת הערעור מעכב באופן אוטומטי את ביצועה של החלטת המשיב, אלא אם ביהמ"ש יחליט אחרת. היות שהמערערת הגישה ערעור על החלטת המנהל, הרי שחל עיכוב אוטומטי על החלטת המנהל לביטול רישומה כ"עוסק". בפועל, המנהל כבר הוציא לפועל את החלטתו וביטל את רישומה של המערערת כ"עוסק". לכן המשמעות הפרקטית של בקשת המערערת לעיכוב ביצוע לפי סעיף 64ג) היא למעשה מתן הוראה למשיב לרשומה מחדש כ"עוסק" וזאת לפחות עד להכרעה בערעור.

כפועל יוצא מכך, החליט ביהמ"ש לדון בבקשה כאילו הוגשה מטעם המשיב והמבוקש בה הוא שלא לעכב את היצוע החלטתו.

ביהמ"ש המחוזי בת"א – כב' הש' ירדנה סרוסי:

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין לקבל טענה לפי המערערת לא פעלה בהתאם לתקנה 364 לתקסד"א וזאת משום שתקנה זו לא חלה בערעורי מע"מ.

◆ תנאי ראשון שעל משיב להוכיח הוא, כי סיכויי לזכות בהליך העיקרי טובים וזאת על בסיס ראיות מהימנות לכאורה. התנאי השני, הוא שעל המשיב להוכיח כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו. לדעת ביהמ"ש הצליח המשיב להראות כי סיכויי לזכות בהליך העיקרי הם טובים. המשיב הציג נתונים המעלים ספק ממשי בדבר יכולתה של המערערת לקיים פעילות עסקית. נתונים אלו לא נסתרו על ידי המערערת שנמנעה מלהציג אסמכתאות ומלמלא את חובתה להגיש תצהירים. המערערת אף ויתרה ביודעין על קיום דיון הוכחות, דיון שנקבע מראש לצורך שמיעת ראיות בבקשה. אין מחלוקת כי למערערת אין מסגרת אשראי ויש לה חשבון רק בבנק הדואר.

◆ על פי ביהמ"ש, קשה להלום כיצד ניתן להתנהל בעסקי הבנייה, ובהיקפי הפרוייקטים הנטענים על ידי המערערת, על דרך של תשלום במזומנים בלבד לספקים ולעובדים ובלא כל מסגרת אשראי. אין מחלוקת גם כי למערערת אין משרד קבוע, וכי היא מנהלת את עסקיה מתוך ביתו של מנהלה ובעל מניותיה, דבר האומר נוכח היקף הפרוייקטים בהם היא מעורבת צורך בהקמת תשתית ארגונית. אין מחלוקת כי למערערת אין ציוד וכלים מכאניים לביצוע העבודות מלבד כמה רכבים להסעת עובדים.

◆ למערערת היו 12 עובדים בלבד בשנת 2015, נתון זה אינו עולה בקנה אחד עם הפעילות הענפה לה היא טוענת, פעילות הדורשת מאות עובדים, ואינה עולה

עו"ד יוסף שגב הורשע בהתחמקות ממס

ביום 19.6.17 בבימ"ש השלום בתל אביב, כבוד השופט יעל פרדלסקי, הרשיע את עו"ד יוסף שגב, וכן את חברת עורכי הדין שבבעלותו, בהתחמקות ממס בהיקף של כ- 2.4 מיליון ש"ח. על פי הכרעת הדין המקיפה, כך נקבע, הוכח כי עו"ד שגב נתן את שירותיו המשפטיים כבא כוחה של הגבי ליו הרדי בתו של שאול אייזנברג ז"ל לגברת הרדי ולא לאמה, הגברת לאה אייזנברג, כפי שניסה עו"ד שגב להציג לרשויות המס. הסיבה בה נקט שגב בפעולה זו, לפי הכרעת הדין, נועדה לנסות ולהשיג במרמה מס בשיעור אפס, הקלת מס המיועדת לעידוד ייצוא ולמתן שירותים לגורמים חיצוניים, בעוד שעל פי החוק, שיעור המס על העסקה שניתנה לתושבת ישראל הינו כ- 2.4 מיליון ש"ח. לשם כך, אף הצטייד שגב בחוות דעת כתובה שבדיעבד הסתבר כי הפרטים אותם מסר ועל בסיסן נכתבה היו רחוקים מהאמת. במועד דיווח העסקה לרשויות המס דיווחו הנאשמים על התקבול וציינו כי המס הנגזר מהעסקה הינו מס אפס. ניהול ההליך התמשך על פני 7 שנים, עשרות של ישיבות, מאות של בקשות וחקירות העדים על פני מספר רב של ישיבות. התובעים שייצגו בתיק היו **עורכי הדין אורי שפיגל וליאת גולדשטיין-שוורץ מהיחידה לתיקים מיוחדים** ואילו עו"ד שגב ייצג את עצמו (!)

יצויין, כי במקביל להליך הפלילי, נוהל בביהמ"ש המחוזי בת"א, הליך ערעור השומה האזרחית בפני כב' השופטת ד"ר מיכאל אגמון גונן, אשר ביום 6.9.16 דחתה את טענותיו של שגב וקבעה כי בדין חיובה רשות המס את שגב בתשלום של כ- 2.4 מיליון ש"ח – שיעור המס הנגזר משכר טרתו. יצויין, כי כיום תלוי ועומד בפני ביהמ"ש העליון ערעור שהגיש שגב על החלטה זו.

הצהרת הון על ידי נושאי משרה שיפוטית

משרד המשפטים פירסם **חוברת הסבר על חובת הגשת הצהרת הון על ידי נושאי משרה שיפוטית**, שהוכנה על ידי נציבות תלונות הציבור על שופטים. הצהרת ההון מחייבת בהגשה לפי חוק שירות הציבור (הצהרת הון) התשע"ז-2016, המחייבת כלל נושאי המשרה השיפוטית (לרבות שופטים, רשמים ודיינים), בהגשת הצהרת הון לידי נציב תלונות הציבור על שופטים, אשר נתמנה כמפקח על יישום החוק. חוברת ההסבר הופצה לאחר שבחודשים האחרונים, קיבלה הנציבות פניות הנוגעות לאופן בו יש למלא אחר הוראות החוק, משופטים, רואי חשבון וסוכני ביטוח, ולאורן פרסמה את חוברת ההסבר המפורטת. החוברת מעניקה פרשנות להוראות החוק וצורפו לה גם החלטות מרכזיות שנתן הנציב בנושא.

חשד: רו"ח מהצפון זייף החזרי מס

כב' השופט ד"ר זאיד פלאח מבימ"ש השלום בחיפה נעתר לבקשת פקיד שומה חקירות חיפה והצפון והורה על מעצר בית והגבלות של רו"ח רני גלבוץ מקרית ביאליק ל- 10 ימים. עפ"י בקשת המעצר, רו"ח גלבוץ הינו בעל חברת פסגות הייעוץ בע"מ-חברה להחזרי מס לשכירים והוא חשוד בהגשת בקשות להחזרי מס ללקוחותיו בסכום של עשרות מיליוני שקלים בהתבסס על אישורים שזויפו על ידו. כמצוין בבקשה, גלבוץ באמצעות החברה, מייצג לקוחות בפני פקידי שומה ומגיש בעבורם בקשות להחזרי מס ודוחות שנתיים. שכר טרתו הוא בשיעור של 30% מהחזר המס של הלקוח. בחיפוש שנערך בביתו ובמשרדי החברה מצאו החוקרים מאות אישורים שזויפו ע"י החשוד והוגשו לרשות המסים במסגרת בקשות להחזרי מס. זיוף המסמכים, כמפורט בבקשה, נעשה באמצעות שינוי מסמכים קיימים של חברות ביטוח, אישורים מהבנקים ואישורי מעסיקים. גלבוץ, עפ"י החשד, גזר אותיות וספרות מאישורים קיימים והדביק אותם על מסמכים, ואותם צילם כדי שייחזו להיות אישורים תקינים. לפי החשד, בשנים 2011 – 2017 הגיש גלבוץ בעבור לקוחותיו בקשות להחזרי מס בסכומים של עשרות מיליוני שקלים שנשמכו על אישורים שזייף ושהשפיעו על גובה החזר.

אישום: ניהלו בית בושת והעלימו מס

לאחר חקירה סמויה הגישה ביום 27.6.17 פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) לביהמ"ש המחוזי בתל אביב כתב אישום נגד נוי חדד (39), שרית יצחק-אגרנובה (43), דוד אגרנובה (49), חנה אמגיר (62), ואח', הכולל את העבירות הבאות, כל נאשם על פי המיוחס לו בכתב האישום: סרסרות, הבאת אדם לידי זנות, החזקת מקום לשם זנות, פרסום שירותי זנות, שיבוש מהלכי משפט, הלבנת הון, עבירות מס ועבירות נוספות. על פי כתב האישום, שהוגש על ידי עו"ד לילך שלום וטליה קלמרו, הנאשמים רכשו שני נכסי נדל"ן, ברח' יצחק שדה וברחוב טברסקי בת"א וניהלו בהם "בית עסק" בו סופקו שירותי מין בתשלום. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ובמהלך ביצוע העבירות, הפיקו הנאשמים "הכנסה עבריינית" בסכום של בין כ- 35 מיליון ש"ח ל-109 מיליון ש"ח. בנוסף, בתקופה זו עשו הנאשמים פעולות שיטתיות ועקביות ברכוש האסור בניגוד לחוק איסור הלבנת הון. עפ"י כתב האישום ההכנסות לא דווחו לרשויות המס, ובגין כך הואשמו בעבירות של העלמת הכנסה, השמטת הכנסה ואי דיווח על פתיחת עסקים. חלק מהנאשמים עצורים.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.